

OBSAH

ÚVOD	5
ROZTOČI (<i>ACARI</i>)	9
SEKÁČOVCI (<i>OPILIOACARIDA</i>)	9
CELOŠTÍTNÍKOVCI (<i>HOLOTHYRIDA</i>)	9
KLÍŠŤATA (<i>IXODIDA</i>)	10
ČMELÍKOVCI (<i>MESOSTIGMATA</i>)	17
SAMETKOVCI (<i>ACTINEDIDA</i>)	32
ZÁKOŽKOVCI (<i>ASTIGMATA</i>)	122
REJSTŘÍK ČESKÝCH NÁZVŮ	139
REJSTŘÍK VĚDECKÝCH NÁZVŮ	186
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	228

Je to na základě představy o posty fylogenetické, kdy jsou vymezeny tři podskupiny pavoučků (typické dokonce za samostatnou třídu) a to jsou: Roztoči. K. k. roztočivost změnou dráhy i u podřídy, které jsou považovány za řády. Z četných verzí a názorů na vymezení roztočů převládá rozdělení na sedm řádů. Jsou to sekáčovci (*Opilioacarida*), celoštitníkovci (*Holothyridae*), klíšťata (*Ixodida*), čmelíkovci (*Mesostigmata*), sametkovci (*Actiniedida*), zákožkovci (*Astigmata*) a paučináci (*Oribatida*). V našem díle jsme aplikovali zjednodušený systém roztočů, vhodný pro účely této práce, bez dalšího komplikovaného dělení na podřídy, nadčelůstky, podčelůstky, tříby a pod. Uvádíme zastupce všech řádů roztočů s výjimkou paučinácků (*Oribatida*). Do vidění je nejen mimořádná druhová četnost paučinácků, přesahující mnohé vyšší pohybové, ale v neposlední řadě i taxonomická složitost, která by si zasloužila samostatného zpracování odborníkem na tuto specifickou skupinu půdních roztočů.

Dosavadní český nomenklatura používaná pro roztoče je výsledkem k mimořádnému druhovému bohatství této skupiny nepočtená české názvy mají především záměrně cílenou charakteristiku domácího zvířata zemědělských ploch a škůdci zvěř. Podkladem přípravy nomenklatury byla starší česká literatura, v prvé řadě tři základní publikace: první sešit české nomenklatury živočichů, tzv. Opavský systém (Krajčovič & Bartoš 1954), kde je uvedeno 190 českých názvů roztočů, dále Klíč zvířat ČSSR IV (1971) a konečně Klíč k určování bezobratlých (Buchar, Theodor, Bárka & Lešák 1993). Českou nomenklaturu obchází rovněž názvy používané v čemsi vlnách českých populárně naučných zoologických encyklopedií „světového věku“: Světem zvířat: Bezobratlí (Hanzák, Hallik & Mizulová 1973) a světlo Svět zvířat: Bezobratlí (Moryčka & Roller 2001).

Nesmírná rozmanitost podřídy roztočů se odráží i v dosavadní české nomenklaturě, a to i v klasické literatuře. Z tohoto důvodu jsme byli v mnohých případech nuceni po-